

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice šte. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Štetatopna peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnishvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 23.

V Ljubljani v četrtek 27. marcija 1884.

Tečaj I.

Po odbiti spravi.

Obravnave med češkimi in nemško-pemskimi poslanci niso imele zaželjenega vspeha — to je factum, kateri se ne dá tajiti. Krivda ne zadene naših čeških bratov: oni so iznenadili svet s svojo zmernostjo in njih zastopniki brez razločka kazali so toliko spravljivosti, da od njih strani ni bilo nikakeršne zapreke. Ali nekaterim kolovodjem čeških Nemcev pogajanja niso bila po godu. Ko je lansko leto češki klub deželnega zbora praškega nemške rojake vabil na spravo, bil je odgovor naravnost ta, da se taka pogajanja ne morejo vršiti v praški deželni sobani, temveč da pripadajo državnemu zboru. Letos je vpliven nemško-pemski poslanec dr. Russ v dunajskem parlamentu tako mimogredé v budgetni debati razvijal svoje predloge in nazore o pomirjenji narodnega razpora na Češkem. In glej! česar sam morda ni pričakoval, to se je zgodilo; češki klub je sklenil, na podlagi Russovih nasvetov se pogajati s svojimi so-deželani. Sedaj je bila levica v zadregi, v vseh njenih glasilih pričelo se je strastno podpihovanje in hujskanje in konečni izid je bil, da so levčarji stavili smešno izredne pogoje, katerim ne bi mogel pritrčiti niti najzmernejši češki rodoljub. Obžalovaje je češki klub ta negativni rezultat vzel na znanje, še enkrat je izjavil, da je vedno pripravljen, na isti podlagi iskati sporazumljenja — a s tem bila je za sedaj dognana zanimiva epizoda med Glavkom in Diomedom avstrijskega narodnega razpora.

Ali humor, kateri vlada v človeški povestnici, poredni ta šaljivec, tudi pri tej ozbiljni priliki ne more mirovati s svojimi kraguljicami. Na najsevernejšem koncu češkega ozemlja, tam je doma „mladonemški“ radikalizem, tam vihtita zeleno zastavo pro-roško jekleni Oerihauer in grozni Křepek — kedo se tú ne spominja kongenijalnih prikaznij med Slovenci? — in s krepkim glasom, vzdvigajočim se iz najglobokejše prsne otlone, kličeta svoje udane možake „na sveti boj, na vztrajni preprič!“ In ker je ni tako gorostasne bedastoče na svetu, da ne bi našla svojih pri-

vržencev, prihiteli so v istini od vseh strani nemško-radikalni junaki in iz Dedčina se brzojavi svet pretresujoča vest, da je izvrševalen odbor volilcev in volilnih mož nepredvidnemu dr. Russu izražal svojo najvišjo nemilost. Nesrečnež je uže v „črni knjigi“, en korak še — in izobčili ga bodo radikalni Katoni iz svojega jedino zveličevalnega občestva.

Tako oblastno je besedoval vrlina eksekutivni odbor dedčinski — in dunajski listi so se podvzali, strmečim svojim čitateljem v telegrafskih poročilih razodevati sklepe radikalne modrosti. Ali pa je — vprašamo — z enakimi pustnimi burkami uničena in pokopana tudi ideja narodne sprave, katero so odločno naglašali češki poslanci, kateri se ni mogel odtegniti celó velikonemški dr. Russ? Nikakor ne! Zgodovinske ideje, ki ugajajo človeškemu razvoju in zakonom vekovite moralnosti, so nesmrtni in vsi napor kratkovidnih politikov njim nasproti so brezvspešni, so — mjlilne pene proti jeklenemu oklepu. Tem idejam, ki imajo neizmerno bodočnost, prištevamo tudi sporazumljenje med različnimi narodi širnega našega cesarstva. Kajti preveč je različnega življa v naši državi, da bi en posamezen narod mogel zaukazati, da bi en sam mogel nakladati vsem drugim plemenom breme svojih poveljev. In ker je narodna zavest prešinila tudi najmanjše narodne oskalke, ker smo tudi mi Slovenci postali prejaki, da bi nas kdo mogel izneveriti naši slovanski krvi in našemu slovanskemu plemenu — mora se prej ali slej dobiti *modus vivendi* med avstrijskimi narodi. Niso prazne utopije, ako od bodočnosti pričakujemo, da bo de-je avstrijski narodi v medsebnem tekmovanju na duševnem in gospodarstvenem polji poskušali in merili one sile, katere se sedaj zgubivajo v narodnem razporu, v ljuti borbi „pro nihilo.“ In če se to uresniči in če postane tudi slovenski narod v istini enakopraven ud velike avstrijske državne skupine, v miru živeč s svojimi sosedi, potem bo napočila milejša doba tudi nam Slovincem in uresničile se bodo našega pesnika proroške besede:

«Veselih časov srečo bo užival,
Imel bo jasne dneve narod moj.»

To je trdno naše upanje in nič nas ne moti, da se za sedaj ni še dosegla narodna sprava na Češkem.

O potrebi obrtnijskih meščanskih šol v Ljubljani in v Idriji.

Nemci in Čehi so se v Avstriji povzdignili na najvišjo stopinjo omike. K temu so jim pripomogli razni faktorji. Zeló je pospeševalo njihovo kulturo razvito šolstvo, za katero so od nekdanj mnogo žrtvovali. Slovenci bodemo še veliko let potrebovali, da dosežemo svoje sosede in brate. Če se pa vztrajno brigamo za svoje šolstvo, če skrbimo za vse potrebne šole, in sicer za šole s slovenskim učnim jezikom, potem bodemo gotovo mnogo prej na trdnih nogah stali gledé duševne, kakor tudi gledé materijelne kulture. Navadno naše ljudsko šolstvo se razvija sicer polagoma, pa vendar normalno. Tudi število srednjih učilnic ni ravno premajhno za našo deželo. Ali kar jako občutno pri nas pogrešamo, to so praktične šole, obrtnijske, kmetijske učilnice in šole za naš srednji, t. j. meščanski stan. Da pridemo počasi do take obrtnijske in kmetijske šole, k temu nam bodo pripomogli, vsaj tako upamo, isti domoljubi naši, ki imajo vpliv pri državni in deželni upravi. Razen tega pa zahteva korist našega prebivalstva, da dobite Ljubljana in Idrija vsaka svojo obrtnijsko meščansko šolo. Uže 11 let velja zakon za kranjsko deželo, da mora vsak okraj dobiti svojo meščansko šolo. Da se to še do danesnjega dne ni zgodilo, da imamo do sedaj v deželi le še jeden sam zavod te vrste, temu je največ zakon kriv, ki je zahteval nekaj, kar ne ugaja potrebam in razmeram v deželi. 11 meščanskih šol na Kranjskem, za 11 okrajev namreč, nikakor ni treba ustanovljati; pač pa bi izobraženost v praktičnem oziru jako pospeševalo, ko bi se ustanovile v istih mestih, kjer je dosta obrtnikov, meščanske šole z obrtnijskim značajem. Po vseh mestih in trgih na Kranjskem ni nikjer toliko

Listek.

Punin in Baburin.

(Spisal Ivan Turgénev, poslovenil K. Štrekelj.)

(Dalje.)

Ko sva bila z Muza sama, pogleda me z očmi, nekoliko drugačnimi, in reče mi tudi v drugačnem glasu in ne več s smehom: — Ne vem, Peter Petrovič, kako vi sedaj mislite o meni, ali jaz menim, da še pomnite, kaka sem bila . . . Po polnem sem zaupala sebi, bila sem živa . . . in hudobna; hotela sem živeti le v svojo zadovoljnost. Ali sedaj vam rečem: Ko so me zopet zabrusili strani in sem bila izgubljena in sem le čakala, ali me Bog vzame k sebi, ali bi se sama končala: sreča me zopet, kakor v Voroneži, Paramon Semenič in — zopet me reši . . . Niti ene graje nisem slišala iz njegovih ust, ničesar ni zahteval od mene, ni me spraševal — tega nisem bila vredna: ali on me je ljubil . . . in jas sem mu postala žena. To je vse.

Tu umolkne in obrne se za trenotek strani . . . prejšnji pokorni smeh prikaže se zopet na njenih ustnih. „Ali mi je lahko živeti, ne sprašuj“ — to se mi je zdelo izraženo sedaj v njenem smehu.

Naš razgovor preide na navadne stvari. Muza mi pripoveduje, da je zapustil Punin mačko, katero je jako ljubil; ali takoj po njegovi smrti ušla je na streho, kjer še vedno sedi in mijavka, kakor bi žalovala po kom . . . Sosedje so zovoljo tega jako preplašeni in mislijo, da je Puninova duša prešla v mačko.

— Paramon Semenič zdi se mi jako potrt, spregovorim naposled jaz.

— Ali ste to zapazili? vzdihne Muza. — Lahkó je potrt! Ni mi treba praviti vam, da je ostal Paramon Semenič zvest svojemu prepričanju . . . Današnje stanje stvari more ga v tem prepričanju le ukrepiti. (Muza se je izražala sedaj po vsem drugače nego prej v Moskvi; njen jezik kazal je neko literarno oliko.) Sicer pa ne vem, ali vam smem zaupati, in kako vi o teh stvareh sodite . . .

— Zakaj menite, da mi ni treba zaupati?

— Saj ste v državni službi. Ali niste — uradnik?

— No, kaj potem?

— No, potem ste vi vladin pomočnik.

V svoji duši začudim se . . . mladinskemu mišljenju Muzinemu. — O svojih razmerah k vladi, katera še ne ve, da li živim, nočem govoriti, rečem ji; ali kar se mene tiče, ste lahkó mirni. Vašega zaupanja ne bom nikdar zlorabil. K prepričanju vašega moža nagibam se bolj nego vi mislite.

Muza strese glavo.

— To je mogoče, prične na to brez obotavljanja; vedite torej: Paramon Semenič moral bo kmalu morda z deli potrditi svoje prepričanje. Ne sme ga več dalje zatajevati. Ima nekaj tovarišev, katerih sedaj nikakor ne more zapustiti . . .

Muza nenadoma umolkne, kakor bi se bila ugriznila v jezik. Njene poslednje besede so me osupnile in nekoliko prestrašile. Morda je to, kar sem občutil, izražal moj obraz — in je Muza zovoljo tega umolknila.

mladine, da bi bilo treba poleg navadne ljudske šole postaviti še drugo ljudsko šolo višje kategorije, t. j. meščansko šolo. Samo Ljubljana in Idrija štejeta toliko otrok, da so ljudske šole precej prenapolnjene, in treba je novih učilnic. Sedanji zakoni in ukazi (zakon z dné 2. maja 1. 1883. in ukaz z dné 2. junija 1. 1883.) in sedanja vlada priporočajo pa zlasti meščanske šole, katere pa morajo imeti z ozirom na potrebe v dotičnih krajih obrtnijski ali kmetijski značaj. Za meščansko šolo v Krškem vzprejel se je n. pr. sedaj, ko se je po postavi moral narediti za njo nov načrt, kmetijski značaj. Pri pouku se bode moralo ozirati največ na kmetijska znanstva. Ljubljani in Idriji pa bi koristili meščanski šoli z obrtnijskim značajem, t. j. učilnici, v katerih bi se največ oziralo na potrebe malih in velikih obrtnikov.

„Uže zopet nove šole! Koliko bode to stalo!“ Tako utegne marsikdo vsklikniti, ko bode čital to priporočilo novih šol. Nekoliko ima prav, kajti prevelikih stroškov moramo se ogibati tudi takrat, kadar gre priporočevati in snovati najkoristnejše zavode.

Ustanovljenja obrtnijskih meščanskih šol v Ljubljani in Idriji se pa zaradi tega ne smemo vstrašiti; troški bodo pač neznatni. Ljubljansko mesto mora namreč za svojo prvo deško šolo, ki je sedaj v licealnem poslopju, zidati novo poslopje. V njem mora prirediti najmanj osem učnih sob, kajti šolske mladine v Ljubljani je toliko, da bode še osem sob komaj zadostovalo. V te sobe pa naj bi se po obstoječih zakonih in ukazih postavila petrazredna deška ljudska šola in trirazredna obrtnijska meščanska šola. Da bi Ljubljana dobila srednjo državno obrtnijsko šolo, kakršne so v drugih mestih, n. pr. v Gradcu, za to do sedaj ni mnogo upanja. Sicer pa imajo srednje obrtnijske šole po vsem drug namen, in kdor hoče stopiti vanje, mora imeti vsaj popolno meščansko šolo ali pa nekoliko realnih ali gimnazijskih razredov. Potrebo nižjih obrtnijskih šol gotovo priznavamo i mi in prav hvaležni smo drž. poslancu dr. Poklukarju, da je sprožil to misel v državnem zboru, ali šola za lesno obrt bode vendar le namenjena nekaterim obrtnijskim strokam, in za tega delj bode treba, ozirati se tudi na druga rokodelstva, na katere se šola za lesno obrt ne more ozirati.

Idrijsko mesto bi pa lahko še z manjšimi troški dobilo obrtnijsko meščansko šolo. V novem velikanskem poslopju se lahko porabijo še tri prostorne sobe za razrede meščanske šole. Učnih sredstev pa štejeta ondodni šoli, deška in dekliška, skoraj toliko, da bi zadostovala tudi za meščansko šolo. Kdo pa naj bi plačeval trojico učiteljev? Cesaški rudnik plačuje ljudsko učiteljstvo in njegova dolžnost bi bila, da bi vzdrževal še obrtnijsko meščansko šolo, ki tudi spada v kategorijo ljudskih šol. Ker pa bi od te šole imeli otroci celega okraja korist in ker po kranjskem

šolskem zakonu vzdrževanje meščanskih šol okrajem pripada, zaradi tega bi tudi logaški šolski okraj lahko nekoliko pripomogel k učiteljskim plačam. Take šole bi Idrija res potrebovala, ako hoče v praktično-izobraževalnem oziru napredovati. Rudnik potrebuje namreč izobraženih rokodelskih mojstrov, nadzornikov delavcev, dobrih pomožnih uradnikov; v Idriji in njeni okolici se razvita industrija zobcev in čipek. Da bi ta še bolj napredovala, treba je zlasti izurjenih risarjev. Tudi je imela Idrija nekdanje višje učilnice, namreč privatno nižjo gimnazijo in moško učiteljsko, a sedaj ima samo ljudsko šolo, organizovano še po starih običajih. Gibajte se torej, vrli Idrijčani!

Opomba uredn. Mi se sicer ne strinjamo po vsem z nazori g. pis., ali ker je stvar sama na sebi važna, jo damo na razgovor ter bomo o priliki še kako besedo spregovorili o tej zadevi.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Volitve v dunajski mestni zbor so končane in časniki po svoje komentirajo izid volitev. Posebno zanimivo je, da je v tretjem okraju izvoljen zopet dr. Lueger, mož, ki je s krepko roko pretrgal zagrinjalo, s katerim prikriva liberalna stranka svoje grehe zoper svobodo in pravice narodov. Hotel je osnovati s starim Fischhofom in plemenitim Walterskirchnom tako zvano „ljudsko stranko“, a levica jo je bila zabranila na prečuden način. Oglasil se je dr. Lueger zoper večni boj med raznimi narodi in se je javno izrazil, da moramo dati vsakemu svoje. Zaradi tacihi možatih besed mu je napovedala levica ljuti boj, in delala zoper njega z vsemi sredstvi, zlasti z vsem časnikarskim aparatom. A pogumni mož je sijajno zmagal, in njegovi nasprotniki so propadli ravno tam, kjer so to najmanj pričakovali!

V gosposki zbornici je katoliško-politično društvo v Lincu vložilo prošnjo, da naj se postavno zabranijo vse ženitovanske ponudbe po časnikih in vse npravnosti škodljive anonse. Stvar se bode izročila vladi z nujnim priporočilom, da jo natanko in vestno pregleda.

Iz Zagreba se piše, da sta odšla zbornični predsednik Krešić in Miškatić v Budimpešto, kjer se bosta z drugimi poslanci vred vdeleževala posvetovanj o obrtnijskem zakonu. — Na Hrvatskem je bil 24. t. m. zopet potres, in sicer je nastopil sedaj v Djakovaru, v stolnici vladike Strossmajerja. Ob 9. uri zvečer se je jelo tresti in ljudstvo je plašno bežalo na prosto. Vse hiše v Djakovaru so močno poškodovane, samo krasna stolna cerkev, koja je blagi vladika pred kratkim sezidal na svoje troške, ostala je po polnem nepoškodovana. Tudi v Vinkovcih so čutili hudo manjanje zemlje.

izgine tudi ona skozi vrata. Čez četrto ure se le se vrnete; na obrazu oboju, tako se mi je vsaj zdelo, brala se je nemirnost; Muza je bila celo zbledela. Ker ju nisem hotel nadlegovati, sklenem oditi, in uže se žnjima poslovim, ko se nenadoma odpro vrata sosednje sobe in se prikaže glava... ali ne glava kuharčina, nego lasata, prestrašena glava mladega moža.

— Nesreča, Baburin, nesreča! zašepeta hlastno, ali takoj se zopet skrije, ko zagleda mojo neznano postavu.

Baburin hiti za mladim možem. Jaz stisnem krepko Muzi roko in odidem s strašnimi slutnjami v srce.

— Obiščite nas jutri, zašepeta Muza vzburjeno.

— Pridem gotovo, odgovorim jaz.

Druzega dne sem še ležal, ko mi prinese moj sluga pismo od Muze. Pisala mi je to-le: „Čestiti gospod Peter Petrovič! Paramona Semenica zaprli so danes po noči žandarmi in ga odpeljali v trdnjavo ali Bog vé kam; rekli

Tuje dežele.

Petrogradski listi pišejo, da je vojaška prokuratura zaukazala preiskavati nerednosti, ki so se vršile na rumunskih železnica pri prevaževanju vojakov 1. 1877 in 1878. Vést, da je poknil v Kijevu vstanek, ni istinita. Povsodi vlada popolen mir.

Nemški cesar se je javno zahvalil za mnogobrojna voščila, ki mu jih je pošiljal narod v tisočeri podobah. Radostno pripoznava vladar, da je cel narod jedin v ljubezni do cesarja in drage domovine. Besede, koje je govoril cesar pri sprejemu predsedništva državnega zbora, uže poganjajo kalf. V svobodomiselnih stranki se ruši disciplina in javno se govori, da ne bodo vsi njeni udje zoper zakon proti socialistom glasovali. Vpliven politik te stranke piše: Res ne znam, zakaj bi si jeden del liberalne stranke samó zaradi zaljubljenih pogledov socialne demokracije nakopal na glavo sovraštvo in neprijateljnost, ki bodeta vsled opozicije proti zakonu nastala med ljudstvom.

V Atenah opozicija s svojo abstinenčno politiko ni dosegla zaželjenega uspeha. Zbornica tudi brez nje zboruje in ravno sedaj bode obravnavala kupčijsko pogodbo z Nemčijo.

Iz Suakima se javi 25. marcija, da je general Graham s generalnim štabom, angleško vojsko in s četami Angležem prijaznih rodov Suakim zapustil ter da se pomika proti Tamaniebu. Ogleduhi baje pripovedujejo, da je Osman Digma na begu. — Angleži skušajo, ponoviti svoje zveze z Berberjem, mestom ob Nilu na sever od Chartuma. Med tem pa Gordonu čedalje bolj prede. Francoskemu generalnemu konzulu so došle novice, da je Chartum skoraj od vseh strani obkoljen od upornikov. Le če se Angleži podvzajajo, bode jim mogoče, rešiti Gordona in oteti važni Chartum.

Iz Zedinjenih držav se poroča, da je Mississippi predrl nekatere jezove pri New Orleansu in daleč okolo preplul vso deželo. Bojé se, da je vsled te elementarne nesreče poginilo mnogo ljudi.

Dopisi.

Iz Rudolfovega, 25. marcija. [Izv. dopis] V Vašem cenjenem listu smo brali začetkom tega meseca dopis iz Rudolfovega o materijelnem propadu naroda na Dolenjskem. Ta dopis je nam vsem kaj globoko v srca segal in dovolite mi, da tudi jaz danes onemu dopisu iz Rudolfovega nekaj dokazov dodam.

Imel sem priliko pretekle dni s tukajšnjim knjigotrzcem se pogovarjati o „barantiji“. Uže 20 let tukaj s knjigami tržuje, a tožil je, da tako slabe kupčije, kakeršna je sedaj, ne pomni. Mož je dejal: „Prejšnja leta sem vsak dan gotovo vsaj jedno molitveno knjigo prodal, sedaj pa preteče celi mesec, da jedno samo knjigo prodam! Ljudstvo

mi niso ničesar. Prerili so vse naše papirje, mnogo so jih zapečatili in vzeli soboj; tako se je zgodilo tudi s knjigami in pismi. Pravijo, da je bilo v mestu mnogo ljudi prijetih. Lahko si mislite, kako mi je! Dobro, da Nikander Vavilič tega ni doživel! Svetujte mi, kaj mi je storiti. Zase se ne bojim — od lakoti ne umrem — ali skrb za Paramona Semenica ne dá mi miru. Prosim, obiščite me, ako se ne bojite občeati z ljudmi v našem položaju.

Vaša postrežna Muza Baburinova.“

Čez pol ure sem uže bil pri Muzi. Ko me zagleda, poda mi roko, in dasi ni izpregovorila niti besedice še, berem vendar na njenem obrazu veliko hvaležnost. Na sebi imela je še včeranj oobleko; po vsem soditi, je bilo razvidno, da ni vso noč legla in spala. Oči so ji bile rudeče od bedenja, ne od solza. Ona ni jokala. To ni bila njena navada. Hotela je delati, boriti se z nesrečo; prejšnja energična, samovoljna Muza vzbudila se je zopet v nji. Še svoji nevolji ni dala duška, dasi jo je nevolja dušila. Le kako naj bi Baburinu pomogla, k komu naj bi tekla, da bi

Uže sem povedal, da smo se z nova sšli 1. 1849. Marsikdo še pomni, kako vzburjeni, žalostni časi so bili tedaj, in kake stvari so se godile v Peterburgu. Meni so se sicer uže čudni zdeli neki posebni izrazi Baburinovi; dvakrat namreč izrazil se je s tako bridko grenkostjo in s takim sovraštvom ter zaničevanjem o naredbah vladnih, o visokopostavljenih osebah, da sem začel sumniti...

— Ali ste osvobodili svoje kmete? praša me nenadoma.

Moral sem priznati, da ne.

— Saj je vendar umrla vaša babica?

Tudi sem moral priznati.

— No, no, taki ste vi, gospodje plemenitaši, zamrmra Baburin skozi zobé.

V njegovi sobi visela je na mestu, ki se je naj bolj videlo, litografovana podoba Bělinskega, na mizi ležal je zvezek stare „Polarne zvezde“, katero je izdajal Bestužev.

Baburin ne vrne se dolgo časa, odkar ga je poklicala kuharica. Muza pogledala je uže nekolikokrat proti vratom, skozi katere je odšel. Naposled ne more več vstrpeti, vstane in

nima za sol (!) denarja, s salom (!) si jedi za-
beljujejo, potem ni čuda, da kupčija ne gre.“
Od naših uradnikov pa sem dostikrat čul,
da je civilna agenda pri tukajšnji c. kr. sod-
niji tako neznatna, kakor uže dolgo ni bila.
Kmetje se ne tožarijo več, si ne morejo svo-
jih pravic iskati pri sodniji, ker nimajo za
koleke denarja več!...

K koncu še ta-le žalostni dogodek: C. kr.
uradnik je bil odposlan v najbližnjo okolico
novomeško, v vas St., zapisat in uradno kon-
statovat premoženje neke udove, katero so
nedavno iz ječe izpustili. Ko uradnik v hišo
dotične kmetice stopi, zagleda — mrtvo za
pečjo in dva otroka — gola, lakote umira-
joča v postelji. Bilo je v najhujši zimi, v peči
uže tri dni ni gorelo, v izbi pa zrak, da je
g. uradniku kar sapo zapiralo! Ko vpraša
otroka, od česa živeta in kako dolgo je mati
uže mrtva, odgovorita z votlim glasom, da je
mati pred dvema dnevi umrla, sama pa sta
vedno v postelji, ker ju zebe. Hranila sta se
z lešniki, katerih sta imela še mali kupček
zraven postelje na omari. Da je uradnik pre-
cej sosede skupaj sklical, nekaj gorkega ubo-
gima sirotama skuhati dal ter par desetec
za prve silne dneve podaril, ni mi treba dalje
popisovati. Tudi komentara k temu ni treba.

Iz Vrabč nad Vipavo, 24. marca.
(Izv. dop.) Sprejmite jedenkrat tudi iz naših
hribov kako vest v Vaš cenjeni list. Tudi pri
nas se vrlo zanimamo za dogodke po naši do-
movini, čeravno nam časih notranje homatije
dajo mnogo opraviti. Kot posebno vesel do-
godek moram naznaniti zgradenje nove ceste
iz Polja do naših Vrabč. Dovršena je bila
pretečeno leto in upam, da nam bode vsem
mnogo koristila. Veliko izvrstnega vina pri-
delamo v naših vinskih goricah, a poprej je
bila tako slaba cesta, da so se kupci bali priti
po žlahno kapljico. Sedaj bo drugače, in ako
se napravi jednako dobra pot tudi iz Senožeč
do Polja, katere tudi uže dolgo želimo, potem
bode v naših krajih vedno več zaslužka; saj
ga pa tudi živo potrebujemo.

Razne vesti.

— (Dobrosrčnost našega cesarja.) Ko
je te dni mnogoletni služabnik cesarjev, Josip
Kundrat, umrl, hitel je vladar k njegovi smrtni
postelji in je z presrečnimi besedami tolažil vbo-
go družino. Odhajaje je rekel ženi umirajočega:
„Vi zgubite moža, ki je nadomestljiv, jaz pa svo-
jega najzvestejšega slugo, ki tudi ni nadomestljiv.
Zaradi pogreba bom že jaz vse preskrbel in hčerke
Vaše bodem na svoje stroške odgojevali dal. Sploh
pa ostane vsa družina v mojem gradu.“ S solzami
v očeh se je blagi vladar poslovil od žalostne
družine.

— (Najstarejši človek) na svetu je umrl
te dni v Kovni na Ruskem. Mož je bil 130 let
star. Do zadnje ure je bil po polnem zdrav in
vedrega duha. Njegovi potomci žive v 50 druž-
nah. — Tako poročajo poljski listi. Če se jim le
ni vrnila kaka pomota, ko so naračunali 150 let.

olajšala možu nesrečo — na drugo ni mislila.
Hotela je sedajci iti... prositi... zahtevati...
ali kam iti? koga prositi? česa zahtevati? To
ravno želela je od mene izvedeti, o tem ravno
hotela se je posvetovati z menoj.

Jaz začnem s tem, da ji najprej svetu-
jem... potrpljenje. Sedaj hitro družega ne
moremo storiti nego počakati, in kar se dá,
poizvedavati. Kaj določnega pričeti uže sedaj,
ko se je preiskava še le začela, še le vnéla
— bilo bi, naravnost rečeno, nespametno. Od
tega pričakovati kakega vspeha, bilo bi brez-
umno, tudi ako bi jaz imel mnogo več pomena
in vpliva... ali kaj morem storiti jaz, mali
uradnik? Ona sama nima nobene protekcije...

Ni bilo lahko, razložiti ji vse to... na-
posled spozna vendar resnico mojih dokazov;
spozna tudi, da me ne vodi sebičnost, ko sem
ji dokazaval, da je vse moje posredovanje brez
koristi.

— Toda povejte mi, Muza Pavlovna, pri-
čem z nova, ko se je ona naposled usela —
(dotle stala je vedno, kakor bi bila zdaj zdaj
pripravljena, iti Baburinu pomagat) — po-

— (Živalstvo Nemčije.) Nemčija je
štela začetkom leta 1883 sledeče množice posamez-
nih domačih živalij: 19185362 ovac, 15785322
goved, 9205791 prešičev, 3522316 konj, 2639994
koz, 1911748 panjev, 8786 oslov, 1009 mul.
Deset let poprej je pa imela: 24999406 ovac,
15776702 goved, 7124088 prešičev, 2333484
panjev, 2320002 koz, 3352231 konj, 11689
oslov, 1626 mul. Narastlo je tedaj leštevilo prešičev,
koz, konj in goved, in sicer za 22,6%, oziroma
za 13,8%, za 5,1% in za 0,05%. — Palo je
pa število panjev, ovac, oslov in mul, in sicer:
za 18,1%, oziroma za 23,3%, za 24,8% in za
38,5%. — Število vseh naštetih vrst domačih
živalij je znašalo začetkom l. 1883 skupaj
52258328, poprej 10 let pa 55919228, tedaj
se je za 6,65% zmanjšalo.

Domače stvari.

— (Mestni odbor ljubljanski.) Da ni-
smo osamljeni z čnimi nazori, katere smo oni dan
objavili v članku „Na razpotji“, vidi se iz temelji-
tega članka naših „Novic“ o istem predmetu. Ker
se po polnem strinjamo z umovanjem staročastnih
„Novic“, podamo svojim čitateljem jutri to zna-
menito razpravo.

— (*Quidquid agis, prudenter agas.*)
V letošnji državni proračun so postavljene tudi
posebne svote za gradenje novih poslopij, pošt-
nim in telegrafskim uradom v Opavi, Olomuci in Kra-
kovem. To je najmlajšemu, ne toliko potrebnemu,
kolikor preširnemu, „ilustrovanemu“ našemu ted-
niku, nad vse „radikalnemu“ g. Hribarjevemu
„Slovanu“ povod, da z navadno svojo nežnostjo
poboža ministerstvo, češ, da ono „na Ljubljano ni
mislilo“, dasi ima le-ta tako — važnost kakor
Olomuc ali Opava! Dozdaj smo mi in z nami
vred bajé še drugi ljudje mislili, da država ome-
njena poslopja hoče ali mora graditi zaradi tega,
ker pošt- in telegrafskim uradom imenovanih
mest dozdajni prostori več ne zadostujejo. Gosp.
Hribar, čegar radikalno-lirično dušo je čez noč
prešinil neki univerzalno-strokovnjaški genij, nas
je pa poučil, da je za gradnjo t-
merodajna le „važnost“. Danes edina „geogra-
fična lega“, jutri „važnost“: tehtni razlogi so gosp.
Hribarju najmanjša skrb! Da je Ljubljana vsaj
tako „važna“, kakor Opava ali Olomuc, temu radi
po polnem pritegnemo; isto tako iskreno želimo,
da bi naša pošta in naš telegraf imela svojo po
vsem primerno hišo: a da bi se zanjo kaj preli-
miniralo uže precej prihodnje leto, za to — ni
najmanjšega upanja, ker so zdajni uradni prostori
ljublanske pošte najeti za deset let in dotična
najemna pogodba, katere med tem ne more odpo-
vedati nobeden kontrahentov, poteče še le l. 1892.
To bi bil temeljiti g. Hribar lahko zvedel, predno
se je v svojem leibjournalu razkoračil toliko oblastno,
če mu je res mar bilo — za pošt- in telegraf-
sko uradno poslopje.

— (V Ljubljano je padel) pri Gleda-
liški stolbi včeraj ob polu sedmih zvečer osemletni
učenec Pröckl, ki se je igral z učencem tretjega
gimnazijskega razreda Francetom Dostalom. Pröckl

vejte mi, kako se je mogel Paramon Semenič
— v svojih letih zavezovati v take stvari? Do-
slé sem mislil, da se za to zanimajo samo
mladi ljudje, kakor je bil tisti, ki je prišel
včeraj zvečer svarit vas...

— Ti mladi ljudje — so naši prijatelji!
vsklikne Muza; oči se ji zablščé in begajo
okrog, kakor nekaj. Pozdevalo se mi je, da
hoče dvigniti iz dna svoje duše nekaj silnega,
kar se ne dá več vzdržati... in sedajci se
spomnim besed „nov tip“, kateri je nekaj
Tarhov izgovoril o njej. — Leta ne pome-
njajo ničesar, kader se stvar suče o političnem
pripravljanju. Muza povdari posebno zadnji dve
besedi. Nehote si mislim, da se ji vkljub vsi
njeni nesreči ne zdi neprijetno, pokazati se
mi v novi, nepričakovani luči — luči izobra-
žene, zrele žene, vredne soproge republikancu!
— Nekateri starci so bolj živi nego kaki mla-
deniči — nadaljuje ona, in sposobnejši so,
žrtvovati se... Ali to ne spada sém.

(Konec prihodnjič.)

je stopil med igranjem na precej široko v Ljub-
ljanico moleči stolček in padel v vodo. Dostal mu
hiti na pomoč, a ker se ni upal skočiti v Ljub-
ljanico, teče po nabrežji dalje do hiše barvarja
gosp. Gestrina, za katero je privezan čoln, skoči
v njega in ondu pristreže Pröckla ter ga potegne
na suho. Pröcklu se ni družega zgodilo, nego da
je bil ves premočen in prestrašen.

— (Dalmatinca so zaprli,) a kmalu so
ga morali izpustiti. Vsakemu Ljubljancu, zlasti
pa onim, ki radi ceno vino srkajo, je znana nje-
gova gostilnica v Zgornji Šiški, nekaj pod doma-
čim imenom „pri Herkulesu“ na najboljšem glasu.
Mož hoče mir in red imeti v svoji hiši in zaradi
tega je lastnoročno zarubil žepno uro razposajenemu
gostu, ki ni hotel plačati pobite steklenice. Ukro-
til je nemirneža in mu zopet izročil uro — kar stopi v
gostilnico topničarska patrula. Polkovnik je namreč
topničarjem prepovedal, hoditi v gostilno „k Dal-
matincu“, ker so se tam uže večkrat bili stepli.
Baš v tem hipu so oče krčmar oblastno izjavili,
„da v njegovi hiši ne bo nikdo gospodaril nego
on sam“, a zloben gost zasepetá poveljniku vo-
jaške straže, korporalu, ki ne zna besedice sloven-
ski, da se krčmar grozi, da bode patrulo iz go-
stilne zapodil, ker tú nima ničesar iskati. Uname se
živahen razgovor in tragičen konec je bil, da pa-
trula — našega Dalmatinca aretira ter ga seboj
tira v trnovsko vojašnico. Častnik, ki je imel službo,
hotel je Dalmatinca izročiti mestni policiji, potem
žandarmerijski postaji — ali povsod so se ga bran-
nili, in naposled, ko se je stvar poizvedela, spu-
stili so reveža vendar iz nezasuženega zavora.

— (Obsojen) je bil danes pri dež. sodniji
kmetski fant iz Laz, okraja logaškega, kateri je
bil svojemu tovarišu s kamenom šest zobov izbil
in ga tudi drugod ranil, na šest mesecev ječe in
100 gold plačila za bolečine in poškodbo.

— (Kozé) razsajajo v Stermecu in Volčjem
v logaškem okraji. Ker je bolezen postala epidemična,
ukrenila je politična oblast potrebne korake, da se
razširjanje zabrani.

— (Čuden turist.) Ljubljansk postopač
Jožef Košak sklenil je te dni, ko je krasno vreme
vabilo na kmete, ogledat našo gorenjsko Švico.
Posebno ga je mikalo bohinjsko jezero, in tja je
krenil svoje korake. Da bi si pridobil pravo po-
etično zbranost za vživanje krasne narave, privo-
ščil si je poprej v žganjariji Jere Rošičeve v Je-
zerskih Rovtah (Fischgerenth) za 3 kr. žganja in
pojedel 3 kuhana jajca. Okrepčavši se, odrinil je z
dvema kovačema na jezero. Nekaj časa je srkal čisti
zrak in si polnil dušo z romantičnimi prizori, po-
tem pa je čutil zopet telesne slabosti in podal se je
nazaj v žganjarijo. Tu potegne iz žepa nabasan
samokres in ga pomeri proti Jeri Rošičevi z be-
sedami: „Daj mi koj 3 gl., drugače bom sprožil!“

— Napadena je bila s staro materjo sama v koči,
in prešinil jo je velik strah. Izgovarjala se je,
da ima denar zunaj — in res se ji je konečno
posrečilo s tem izgovorom uiti iz bajte. A ker
ljudi ni bilo blizu, ni ženski ostalo družega, kot
prinesiti lopovu denar, ki je še vedno žugal z na-
bitim samokresom. Ko je dobil 3 gold., odšel je
zopet občudovat lepo gorenjsko stran. A prijeli so
ga kmalu in sedaj čaka v Radóvljici na izlet v
Ljubljano; pot ta bode peljala pred porotnike, ki
bodo baje sodili zabavanje ljubljanskega turista kot
navaden rop. Na svetu pa res ni več poezije!

— (Pretep.) V gostilni Antonije Kuharjeve
pri Devici Mariji v Polji je 23. t. m. pilo več
kmetskih fantov, in kmalu je nastal med njimi vrš
in prepir. Nekateri so šli ob 11. uri po noči zeló
vinjeni domov; na poti pa sta jih brez vsacega
vzroka napadla dva fanta, katera sta prej z njimi
skupaj pila. Z voznimi ročicami sta mahala po
Karlju Brezovarju in mu zadéla pet ran; jednako
se je godilo Janezu Rojšeku, samo da je dobil le
dve rani, jedno na glavo, drugo pa na levo roko.
— Imena dotičnih surovežev ste žandarmeriji znani
in ne bodeta jo odnesla sodnijski kazni.

— (Slepar.) Nekov Šimen Srebot iz Vodic
na Vipavskem klatil se je že dalj časa okoli Rib-
nice in je pravil ljudem, da zna zdraviti bolne
ljudi in živali z vodo in kruhom, katerega zna na
potreben način blagosloviti. Tako je osleparil tú
in tam lahkovernega kmetiča za novce, dokler mu
ni prišla žandarmerija na sled. Prijela ga je ravno
pri „svetem opravilu“: blagoslavljal je hlev Fran-

ceta Kozine v Jurjovicah. Žandar pa je bil tako brezbožen, da je naredil kratko pravdo z blagoslavljajočim Srebotom in ga odgnal v Ribnico v zapor.

— (Požarna kronika.) Dne 21. t. m. jel je goréti na neznan način hlev posestnice Marije Germove v Malih Lesah v zatiškem okraji; ogenj se je zanetil k sosedu Antonu Mestniku ter mu uničil podstrešje, hlev in pod. Marija Germ ima škode kacij 50 gld., Ant. Mestnik pa blizu 900 gld. K sreči sta bila oba zavarovana, prva za 50, drugi za 600 gld.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Trst, 26. marcija. Danes zvečer ob 6. uri je umrl starina slovenskih pesnikov, Ivan Vesel-Koseski, c. kr. finančni svetnik v pokoji.

(Pokojni je bil rojen 12. sept. 1798 v Kosezih, brdskega okraja na Kranjskem; dosegel je lepo starost 86 let. O njegovem pomenu za slovensko slovstvo ter o vplivu ranjkega zlasti na starejšo generacijo priobčimo posebno razpravo.)

Dunaj, 27. marcija. Kakor poroča „Fremdenblatt“, ni v merodajnih krogih ničesar znano o tem, da misli Rusija predlagati razrušenje pogodbe o morskih ožinah.

Washington, 27. marcija. Poslanec Zedinjenih držav v Berlinu, Sargent, je imenovan poslancem v Petrogradu.

Dunaj, 26. marcija. V zbornici se nadaljuje specialna debata o državnem proračunu. Zadnje točke o troških pravosodnega ministerstva se sprejmejo po predlogu odsekov. Debate se je vdeležil tudi minister baron Pražák. Potem je zbornica ostale točke državnega proračuna sprejela nespremenjene, deloma brez ugovora, deloma po kratkih debatah. Poslanec Margheri je utemeljeval sledečo resolucijo: Vlada se pozivlja, da naj z vsemi sredstvi deluje na nadaljevanje Rudolfove železnice čez Ljubljano in Rudolfovo do karlovske-reške železnice. Resolucija se izroči budgetnemu odseku. V večerni seji sprejela je potem zbornica budget in finančni zakon za l. 1884 v tretjem branji. Prihodnja seja v saboto.

Dunaj, 26. marcija. „Vaterland“ prijavlja sledečo izjavo princa Alfreda in Alojzija Liechtensteina: „N. fr. Pr.“ in drugi liberalni listi stavljajo najina imena v zvezo z nekim člankom „Grazer Volksblatt“-a (ki se je zlasti oziral na dolg gališkega zemljišno-odveznega zaklada. Op. ured.) ter sklepajo, da se sloga med raznimi klubi državnozborske desnice ruši. Podarjava tedaj, da nikoli ne piševa ne v „Grazer Volksblatt“ niti v kak drug časnik ter ta tudi smer onega članka odločno obsojava.

Pariz, 2. marcija. Francoski zastopnik na hueškem dvoru brzojavljivi vladi, da je bil princ kraljeve rodbine obglavljen, ker je nagovarjal in ščuval narod, da naj kristijane pokolje.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 27. marcija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	79-80
„ „ „ srebri	80-95
Zlata renta	101-75
5% avstr. renta	95-35
Delnice narodne banke	843-—
Kreditne delnice	823-70
London 10 lir sterling	121-35
Srebro	—
20 frankovec	9-61
Cekini c. kr.	5-68
100 drž. mark	59-25

Uradni glasnik

z dne 27. marcija.

Eks. javne dražbe: Posestva Ožbalt Olfatija iz Lipoglave, sodna cena 1028 gold., dne 18. aprila v Ratečah (drugi narok). — Posestvo Terez. Lovšinove iz Goriče Vasi, sodna cena 4143 gold., dne 5. aprila, 5. maja in 4. junija od 11. do 12. ure dopol. v Ribnici. — Druga dražba zemljišč M. Golobiča iz Kal v dan

5. aprila ob 11. uri dopol. v Metliki. — Posestva Fr. Kromarja iz Dolenje Vasi dne 5. aprila, 15. maja in 5. junija od 11. do 12. ure v Ribnici. — Posestvo Mat. Znidaršiča iz Poderkve, sodna cena 2785 gold., dne 26. aprila, 28. maja in 28. junija od 9. do 12. ure dopoludne v Ložu. — Posestvo Andr. Novaka iz Famelj, sodna cena 1277 gold., dne 26. aprila, 24. maja in 21. junija od 11. do 12. ure dopol. v Senožečah. — Posestvo Jan. Rusa iz Bele Vode št. 83 dne 22. aprila od 11. do 12. ure dopol. v Ribnici.

Dež. sodnija ljub. javi, da je c. kr. notar, komora v Ljubljani vsprejela v svoj notar. arhiv vse notarij. akte v Kranji umrlega notarja Flor. Konška.

Tuji.

Dne 25. marcija.

Pri Maliči: Sokhor, c. kr. podpolkovnik; pl. Brošek; Schütz, Schreier, Hochstetter, Kieška, Schindler in Knöplmacher, trgovci z Dunaja. — Week, potovalec iz Solingena. — Vitez Kaltenecker iz Radovljice.

Pri Slonu: Baron Lenk, c. kr. generalmajor, in Kitzberger, c. kr. nadlajtenant, iz Gradca. — Friedenheim, Eisler in Blitz, trgovci z Dunaja. — pl. Veit, zasebnik iz Trsta. — Racher, zasebnik iz Sarajeva. — Mrak, župnik iz Železnikov.

Pri Tavčarji: Gautsch, grašč. oskrbnik iz Monakova. — pl. Wieninger, veleposestnik iz Kaufmannsdorfa. **Pri Južnem kolodvoru:** Keller, pivovarnik iz Metza. — Böhm, agent iz Gradca. — Morini, zasebnik iz Maribora. — Fogel, zasebnik iz Beljaka.

Umrli so:

Dne 25. marcija. Marija Peterca, delavska vdova, 61 l. 9 mes., Sv. Petra cesta št. 6, *Pneumonia dextra*.
Dne 26. marcija. Martin Dolenc, zaselnik, 79 l., Pred škofijo št. 4, oslabiljenje močij.

Tržne cene.

V Ljubljani 26. marcija: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 41 kr., domače 8 gld. 12 kr.; ječmen 5 gld. 20 kr.; reš 5 gld. 85 kr.; ajda 5 gld. 85 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 71 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. 38 kr.; leča hektol. po 9 gld., bob 9 gld., fižol 10 gld. — Goveja mast kilo po 1 gld. 10 kr., salo po 88 kr., špeh po 60 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 62 kr., telečjega 64 kr., svinjina 64 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 55 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 23 kr., slame 2 gld. 5 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 60 kr.; mehkih 4 gld. 60 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči), 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
26. marcija	7. zjutraj	728.82	+ 3.0	brv.	obl.	0.00
	2. pop.	729.62	+ 8.8	svsh. sl.	>	
	9. zvečer	732.85	+ 5.0	jvsh. sl.	>	

V Brežicah se

jedennadstropna hiša

s prostornimi, obokanimi gospodarskimi poslopji, obokano kletjo, prostornim dvoriščem in vrtom, pripravna za vsako kupčijo — najemnega dohodka je 600 gold. — iz proste roke

proda.

Poizvedbe se dajo v občinski pisarni v Brežicah.

Novodobni čudež.

Kedor se hoče hitro brez noža in brez bolečin iznebiti kurjih očes, kupi naj si zaupanja poln od Viljema Enderssohna izumljeni ameriški

izleček za kurja očesa.

Stekleničica stane 35 kr.; razpošiljavna zaloga na veliko in na drobno: F. Sibli, Dunaj, Leopoldovo, Vereinsgasse št. 19. V Ljubljani je zaloga pri gospodu Viljemu Mayer-ji, lekarji.

Pri nas se dobivajo tudi knjige iz zaloge

„Matice Slovenske“

in sicer:

Narodni Koledar in Letopis „Matice Slovenske“ za 1867. l. 20 kr.

— za 1868. l. 50 kr.

Letopis „Matice Slovenske“ za 1871. l. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.

— za 1872 in 1873. l. Z eno sliko in eno tablico geometričnih podob. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.

— „Matice Slovenske“ za 1874. l. 50 kr.

— za 1875. l. Uredila J. Tušek in M. Pleteršnik. 50 kr.

— za 1876. l. Uredil M. Pleteršnik. 50 kr.

— za 1877. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.

— za 1878. leto. I. in II. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.

— za 1878. l. III. in IV. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.

— za 1879. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.

— za 1880. l. — — — — — 50 kr.

— za 1881. l. — — — — — 1 gld.

Zgodovina slovenskega naroda. Spisal J. Trdina. 60 kr.

Vojvodstvo Kranjsko. Po spisu Jož. Erben. 20 kr.

Vojvodstvo Koroško. Po spisu Jož. Erben. 20 kr.

Slovenski Stajer. Spisali rodoljubi. I. snopič. 25 kr.

— Spisal dr. Ivan Gršak. III. snopič. 30 kr.

Slovanstvo. I. del. Spisali Jan Majciger, Maks Pleteršnik in Bož. Rajč. 50 kr.

Germanstvo in njega vpliv na Slovanstvo v srednjem veku. Spisal J. V. 10 kr.

Telegrafija. Spisal dr. Sim. Šubic. (Iz Letopisa 1875. l. Posebej vezana) 30 kr.

Slovnica češkega jezika z berilom. Spisal Fr. Marn. 60 kr.

Slovnica ruska za Slovence. Spisal Fr. Majar. 1 gld.

Razna dela pesniška in igrokazna Jovana Vesela-Koseskega. Z njegovo podobo. 2 gld.

Dodatek (k tem delom) 20 kr.

Vodnikove pesni. Uredil Fr. Levstik. 50 kr.

Dr. Lovro Toman. S podobo. 40 kr.

Dr. Etb. H. Costa. S podobo. 40 kr.

Kopitarjeva spomenica. Uredil J. Marn. 40 kr.

Olilani Slovence. Spisal Iv. Vesel. 40 kr.

Vpliv vpljančljivih pijač. Spisal dr. M. Samec. 10 kr.

Potovanje okolo svet v 80. dneh. Iz francoskega prevél D. Hostnik. 40 kr.

Strup. Vesela igra v enem dejanji. Prosto poslovenila Lujza Pesjakova. 10 kr.

Slovenska slovnica, po Miklošičevi primerjalni spisal Jan Šuman. 1 gld. 50 kr.

Znanstvena terminologija s posebnim ozirom na srednja učilišča. Spisal A. Cigale. 1 gld.

Prirodnozanski zemljepis. Spisal J. Jesenko. 1 gld.

Zemljevidi: Evropa, Azija, Amerika, Afrika, Avstralija, Rusija, Turčija in druge vzhodne dežele, Britanija in Škandinavija, Svica, Španija in Portugalsko, Nizozemsko in Belgija, Italija, Nemško cesarstvo, po 10 kr.

Zgodovina avstro-ogerske monarhije. Spisal Janko Kersnik (drugi popravljeni natis). 20 kr.

Geometrija za učiteljska. Sestavil L. Lavtar. 1 gld. 20 kr.

Somatologija. Spisal dr. Jan Woldrich, poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.

Prirodopis živalstva s podobami. Po Pokornju poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.

Prirodopis rastlinstva s podobami. Po Pokornju poslovenil Iv. Tušek. 85 kr., vezana 1 gld.

Rudninoslovje, po Fellöckerji, spisal Fr. Erjavec. 40 kr.

Štirje letni časi. Po Rossmässlerji predelal Ivan Tušek. 40 kr.

Schoedler, Knjiga prirode. Štirje snopiči. 1 gld. 70 kr.

— Posamični snopiči:

I. **Fizika.** Poslovenil Iv. Tušek. 40 kr.

II. **Astronomija in kemija.** 40 kr.

III. **Mineralogija in geognozija.** Poslovenil J. Zajec. 40 kr.

IV. **Botanika in zoologija.** Poslovenila I. Tušek in Fr. Erjavec. 50 kr.

Oko in vid. Spisal J. Znidaršič. 25 kr.

Nauk o telovadbi. Drugi del (s 164 podobami). 40 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg knjigotržnica v Ljubljani.

Pristni

dolenjski cviček

izvrsten, pa nekoliko kisel, liter po 26 kr., točim čez ulico in v gostilni.

Vdani

Janez Jonke,

„pri vrtnarji“ v Gradišči.